

Knappt tre veckor till valet!

En av [Naturskyddsföreningens](#) tolkningar av gamla paroller.

Det är alltså hög tid att släppa sommarkänslan och ta fram sin politiska sida igen. Naturligtvis kommer detta att synas i VB också men det finns mer som händer i den värld som är större än Lund och Sverige. Inte tar den sommarlov heller utan VB har samlat på sig några artiklar om händelser i Israel och Palestina som kommer här lite i efterskott.

Att även årets försök att bryta Gaza-blockaden stoppades av israeliska krigsfartyg var kanske inte så oväntat men förhoppningsvis urholkar droppen stenen så småningom. Att Israel gick från de facto apartheid till lagstiftad var kanske lite mer oväntat. Borde även det kunna vara en droppe. Sveriges officiella hållning till fängslandet av Ship to Gaza aktivisterna är också bra att känna till.

Men förhoppningsvis finns det många fler ämnen att tänka kring så välkommen att ta del av dessa tankar under hösten i VB.

red

V-valupptakt i Simrishamn

Vad vill Vänsterpartiet i valet?

Valupptakt med

Mikael Wiehe

Fredagen 17 augusti kl.

19.00 i Brunnsparken i
Simrishamn

Välkomna till musik och politik!
(medverkande: Sköna Böner och politiker
från Vänsterpartiet)

Söndagen den 19 augusti

Då inbjuder *Mölleföreningen* vid Flackarpsmöllan till kaffe och goda kakor klockan 13 till 16. Ett pittoreskt och trevligt utflyktsmål och en härlig promenad genom Sankt Lars-parken!

Samma söndag bjuder *Källby Möllas odlarförening* också på kaffe och kakor vid odlingslotterna nära Höje å klockan 12 till 16, men dessutom på goda råd beträffande odling med mera.

Det är fullt möjligt att gå en runda och besöka båda arrangemangen och på så sätt uppleva en riktigt härlig sommarsöndagseftermiddag.

Eva Wigforss av Gunnar Stensson

Hon gick bort i början av sommaren och var en central person i Lunds vänsterrörelse från 1970-talet och framåt. Intelligent och kunnig, humoristisk och principfast, värtalig och lågmäld. Senast träffade jag Eva på stadsbiblioteket för ett år sedan. Vi fortsatte det samtal vi fört genom alla år.

Vpk Lunds medlemsmöte konstaterade 1978 att det behövdes ett dokument om Den tredje vägen, den demokratiska socialismen.

Eva Wigforss, Tarcisio Bommarco - en annan evig kamrat i det politiska arbetet - och jag utsågs att utforma det. Under utformningen av texten träffades vi bland annat några gånger i Evas hem.

2006 var Eva en av grundarna av Demokratisk vänster. Hon representerade DV i kommunrevisionen. Jag minns att hon ifrågasatte kostnaden för Maktskiftes-festivalen i stadsparken 2014.

Nu bidrar Eva med skarp analys och vida perspektiv till lundavänsterns alltmer fulltaliga postuma medlemsmöten.

Skolan och klassfrågan

Idag är skolpengen knuten till varje elev. Om eleven byter skola så följer skolpengen med. Det leder till ryckighet och osäkerhet när skolor lägger budget. Skolan som mister en elev mister en stor summa pengar, men kostnaderna för lärare, lokaler och undervisning är fortfarande desamma. En skola som kan placera en elev i en redan fungerade klass får mer pengar men nästan inga ökande kostnader.

Det säkraste sättet att tjäna pengar med dagens skolsystem är därför att ha många elever i varje klass. De största klasserna finns i de skolor som ägs av vinstgivande företag. Det är främst så vinsterna uppkommer.

Att knyta pengarna till enskilda elever gör att skolorna tävlar om de barn som inte har någon diagnos, inte kräver särskilt stöd och som kommer från välutbildade familjer. De är nämligen ur ett budgetperspektiv väldigt lönsamma.

Läraryrket driver frågan att skolpengen ska vara mindre knuten till enskilda elever och mer beräknas utifrån skolans totala kostnader.

Bara moderaterna sa nej. *Emma Leijnsne 21/6*

Sverige har snabbt fått en förmögenhetskoncentration som är högst i Västeuropa, likartad med USA:s och Sydafrikas. De ekonomiska resurser som binds i 187 miljardärs (deklarerade) konton är enorma, ungefär hälften av landets BNP. Som på 40-talet. Skolsystemet har gjort eleverna betyg mer beroende av klass.

Göran Therborn, Aftonbladet, 21/6

Kommunchefernas löneyft klara – V kräver kraftig sänkning

Sänk lönen för Lunds kommuns alla förvaltningschefer med 20 procent. Det krävde Vänsterpartiet när politikerna spikade toppchefernas nya löner - med löneyft på upp till 7 200 kronor i månaden. Men de andra partierna sa nej.

När kommunstyrelsens arbetsutskott i måndags eftermiddag skulle godkänna förvaltningschefernas nya löner (se faktaruta med de nya lönerna) begärde Hanna Gunnarsson (V) oväntat att lönerna skulle kapas med 20 procent.

– Dels är det höga löner från början, dels blir det ganska höga löneökningar eftersom man räknar i procent. Jag tycker inte att vi ska ha så stora löneskillnader i samhället som vi har, säger hon.

Är det lagligt att göra så här, menar du?

– Jag tänker så här: Eftersom vi fattar beslut om det på kommunstyrelsens arbetsutskott så är det kommunstyrelsens arbetsutskott som sätter siffrorna. Sedan ska ju löner alltid förhandlas, så hade mitt yrkande vunnit bifall hade man självklart behövt förhandla om.

– Det är ju ett kontroversiellt yrkande, men för mig är det en viljeinriktning. Vi har för höga löner på chefspositionerna och behöver minska löneskillnaderna i samhället. Jag tycker att våra chefer ska välja Lund för andra saker än för att de får en hög lön.

Det är första gången som V formellt kräver sänkta löner för toppcheferna. Hanna Gunnarsson säger att det beror på att hon inte tidigare uppfattat att det är kommunstyrelsens arbetsutskott som sätter lönerna, utan trott att lönerna fastställs av kommunstyrelsens ordförande Anders Almgren (S) och andre vice ordförande Christer Wallin (M), som sköter förhandlingarna med cheferna innan arbetsutskottet kopplas in.

Almgren och Wallin är båda kritiska mot V:s agerande.

Namn och titel	Ny månads-lön	Höjning	Varav nivå-justering
Marcus Horning, stadsbyggnadsdir	86900 kr	7200	4000
Håkan Lockby, teknisk direktör	84500 kr	6100	3000
Erik Rånlund, renhållningsdir	71600 kr	2400	0
Stefan Norrestam, utbildningsdir	85600 kr	4500	2000
Urban Olsson, förv-chef kultur & fritid	74500 kr	2200	0

Annika Pettersson, socialdirektör	76200 kr	6100	4000
Björn Berséus, miljödirektör	73200 kr	4500	2500
Pål Svensson, servicedir	88600 kr	3000	0
Jytte Lindborg, skoldirektör	87000 kr	0*	
Anna Borgius, vård- och omsorgsdirektör	85000 kr	0*	
Christoffer Nilsson, kommundirektör	120000 kr	0*	

* Jytte Lindborg tillträdde vid årsskiftet, Anna Borgius tillträder nästa vecka och Christoffer Nilsson i oktober. Deras löner har därför inte varit föremål för revision i år.

Apartheid nu officiell i Israel av Gunnar Olofsson

Det israeliska parlamentet har röstat igenom en lag som definierar Israel som stat för det judiska folket, avskaffar arabiska som officiellt språk och förklarar utveckling av judiska bosättningar som ett nationellt värdefullt mål. Israel tar därmed steget att fullt ut deklarerar sig som en apartheidstat med separata fri- och rättigheter för judar och icke-judar.

A protest in Tel Aviv against the new law, which has been advanced as flagship legislation of the most right-wing and religious governing coalition in Israel's 70-year history.

”Jewish Nation-State Law” klargör att ”förverkligandet av rätten till nationellt självbestämmande i Israel är unikt för det judiska folket”. Det ”förenade Jerusalem”, inklusive den ockuperade östra delen, är landets huvudstad och hebreiska är från nu enda officiella språk. Israels 20% icke-judiska befolkning lämnas därmed helt utanför den politiska visionen.

Rasism och diskriminering är förvisso ingenting nytt i Israel, och genomsyrar helt det israeliska samhället. Sedan tidigare diskriminerar över 50 olika lagar öppet den icke-judiska befolkningsminoriteten – och således kan israeliska palestinier inte bo var de vill, inneha vilka arbeten som helst eller gifta sig med vem de vill. De arabiska samhällena har sämre standard, sämre infrastruktur, sämre bostäder, sämre skolor, och blir alltmer trångbodda då de ej får byggas ut. Judiska skolbarn drillas i tidig ålder i att se ned på palestinier, skolböckerna avspeglar en

nedlåtande och exotiserande rasism visavi palestinsk kultur - där palestinier utmålas som primitiva kamelryttare - och under 2-3 års militärtjänstgöring lär sig judiska ungdomar att hantera palestinier på det ockuperade Västbanken som lägre stående varelser utan mänskliga rättigheter. Likheter med Sydafrika under den vita apartheidregimen är slående, och om möjligt än mer dramatiska.

Den systematiska rasismen och diskrimineringen får konkreta följder i vardagen, inte minst inom hälsosektorn. Enligt en nyligen genomförd studie dör 32% av israeliska icke-judar med diabetes av sin sjukdom mot 14% av israeliska judar. Liknande siffror noteras för dödsfall orsakade av högt blodtryck och hjärtproblem. I genomsnitt lever en israelisk jude 82 år medan hans arabiske granne lever 79 år. För kvinnor är siffrorna 84,5 respektive 80,9 år. I medeltal 6,1 arabiska barn per 1.000 levande födda dör före ett års ålder mot 2,2 judiska barn. För palestinska beduiner är siffran 11,1 per 1.000 levande födda. På Västbanken - där Israel styr med militärorder och undantagslagar och människor hindras av murar, stängsel och militärposteringar att få den hälso- och sjukvård de behöver - är situationen än värre. Medellivslängden för en palestinier under ockupation är 73 år och 17 av 1.000 spädbarn dör före ett års ålder.

Negligierandet av de arabiska israelernas behov har pågått under många decennier – möjligen med undantag för tiden under premiärminister Yitzhak Rabin 1992-95 då bidragen till den palestinska sektorn ökade betydligt. Den så kallade Or-kommissionen, tillsatt efter utbrottet av det palestinska upproret (intifadan) år 2000, konstaterade att ojämlikheten i det israeliska samhället med säkerhet är ett större hot mot stabilitet och ordning än någonsin något yttre hot mot Israel. Andra kommittéer har kommit till samma slutsatser. Ändå låtsas den nuvarande israeliska administrationen inte om elefanten i rummet utan fortsätter rasåtskillnadspolitik – bäst beskriven som strukturell diskriminering och separerad ojämlikhet.

Medan den nya apartheidlagen väckt uppståndelse och protester runt om i världen, inte minst från betydelsefulla judiska organisationer som "American Jewish Committee" och "J Street", är tystnaden här i Sverige kompakt. Bristen på kritik från de i vårt land – politiker, media, folkrörelser – som normalt bryr sig om och engagerar sig i frågor om demokrati och mänskliga rättigheter är uppseendeväckande. En anmärkningsvärd frånvaro av initiativ - förslag på uttalanden, sanktioner, bojkotter och andra åtgärder - för att ta tag i och komma till rätta med situationen. När vi nu ser en fullt utvecklad rasistisk apartheidregim ta plats mitt i vår politiska närmiljö är tystnaden från de som borde tala – öronbedövande.

Till Sveriges Utrikesminister Margot Wallström av Jeannette Escanilla

Ship to Gazas segeljakt "Freedom for Gaza" med kursen satt mot Gaza blev bordad av israeliska militärer på kvällen fredagen den 3 augusti på internationellt vatten, vilket är ett grovt brott mot internationell rätt. Senast inrapporterade position före bordningen var ungefär 40 nautiska mil från Gazas kust klockan 20:06 (svensk tid). Det svenskflaggade fartyget och dess last av sjukvårdsmaterial är beslagttaget av Israel och de 12 personerna som befann sig ombord fängslade och förda till Israel, ett land de inte avsett att besöka.

Ship to Gaza kräver att de tillfångatagna tillsammans med fartyg och last återförs till den plats där de bordades och ostört tillåts fortsätta sin resa på internationellt och palestinskt vatten i

överensstämmelse med internationell rätt. På så sätt kan vi fullfölja resans syfte, nämligen att överlämna "Freedom" som gåva till Union of Agricultural Work Committees (UAWC)* (organisationen namn), samt 18 lådor med sjukvårdsmaterial, gasbindor och suturer, till organisationen My Care i Gaza. Bristen på sjukvårdsmaterial är skriande.

I förlängningen är detta också ett krav på att den elvaåriga illegala och destruktiva blockaden av Gazaremsan nu äntligen hävs. Sveriges regering har tidigare vid upprepade tillfällen ställt sig bakom krav på att blockaden hävs. Vi förväntar oss nu att samma regering, i egenskap av det angripna fartygets flaggnation, också ställer sig bakom våra specifika krav gällande besättning, last och fartyg.

Ship to Gaza uppmanar Israel och Egypten att nu tillmötesgå de krav som stora delar av världssamfundet ställer på att den rättsvidriga och destruktiva blockaden av Gazaremsan skall hävas efter elva långa år av isolering och aggression.

Jeannette Escanilla, för styrgruppen Ship to Gaza Sverige, 5 augusti 2018

Tack för ditt brev daterat den 5 augusti 2018.

Situationen som råder i Gaza är mycket kritisk. FN:s generalsekreterare Antonio Guterres har beskrivit läget som en humanitär katastrof och som du skriver är bristen på sjukvårdsmaterial skriande, inte minst efter att så många människor skadats då israelisk militär satts in i samband med demonstrationer längs med Gazas gräns de senaste månaderna.

Sverige värnar principen om havens frihet och rätten till sjöfart. Regeringen har varit i kontakt med israeliska myndigheter rörande Ship to Gaza och har framfört att agerandet av de israeliska myndigheterna i förhållande till det svenskflaggade fartyget Freedom och personerna ombord saknar stöd i folkrätten. Regeringen har också begärt att fartyget, dess last och personerna som befann sig ombord släpps fria. Sveriges ambassad i Tel Aviv bevakar de frihetsberövade svenska medborgarnas konsulära rättigheter och besökte samtliga under söndagen den 5 augusti.

Regeringen kommer att fortsätta verka för ett slut på konflikten mellan Israel och Palestina och för en rättvis och hållbar tvåstatslösning där två stater kan existera fredligt sida vid sida. Att häva isoleringen av Gaza och bistå med humanitärt stöd till Gazaborna är två brådskande och viktiga steg på vägen.

Margot Wallström

Dagbok i valtider

8 augusti

Först klimatet sedan jämlikheten. När trådarna löper samman.

Det är ett märkligt val i skuggan av sommarens hetta. Det känns som om förspelet under våren och Almedalen har sjunkit undan innan själva ”akten” nu har börjat. Ändå är det grundläggande mönstret klart. En femtedel av väljarna har slutat lyssna på kritik, har vänt historien ryggen.

Bristande framtidstro och otrygghet har förvandlats till en enkel dröm om att återvända till gamla tider befriade från dagens problem i form av bristande välfärdstjänster och mord på öppna gator. Allt är invandrarnas fel i denna förståelse.

I världens affärsögon är det Trumps handelskrig som är det överskuggande problemet. Det kan bli riktigt dåligt för oss alla.

Hos oss är det klimatkrisen som är det största problemet i ett globalt perspektiv – får vi inte bukt med den globala uppvärmningen så tappar vi kontroll över utvecklingen. Vi måste tillsätta en kommission för fossilfri energi i alla former.

Övergången till el-drift är ingen lösning så länge den mesta elen produceras i olje- och kolkrafts-verk. Varför misslyckades etanolsatsningen? Vilken potential har gasdrift? Hur kan vi resa mer med kollektivtrafik? Vi kan bli ett föregångsland på riktigt.

Allt annat, den kvardröjande fattigdomen och otryggheten, bristen på jämställdhet, lag och ordning, likvärdig uppfostran och utbildning och köerna i sjukvården står på sju politiska partiers valaffischer och i deras valmanifest.

Men den avgörande faktorn är ökande ojämlikhet, ekonomiskt och politiskt.

När trådarna löper samman är det lättare att se vad man ska prata med varandra om innan den 9 september.

10 augusti

Hoppet om jämlikhet är förutsättningen för ett solidariskt medborgarskap.

Utvecklingen mot ökande klyftor måste bromsas upp och ersättas av en utveckling mot större jämlikhet. Utan denna samtidsanda ingen möjlighet att påverka klimatet, skolan, vården och allt annat vi behöver göra tillsammans.

13 augusti

Valet är starten på en ny valrörelse!

Läget verkar ganska låst. Svårt att se nu vad som skulle rubba balansen 40-40-20, mer än marginellt.

Det har ett symbolvärde om rödgrönt blir större än blåbrunt. Då måste Kristersson bilda regering med stöd av SD trots att han inte står för det största blocket. Då måste C och L välja sida. Centerns ”medmänsklighet” kan klinga tomt om stödet till fattigpensionärer och andra klassens medborgare dras ner.

Det blir ett läge för samling av alla de sociala demokratiska krafterna för miljön, solidariteten, jämlikheten och jämställdheten.

Om centern, liberalerna och de rödgröna kunde gå samman fick vi ett ännu bättre läge, en

regering grundad på en rejäl majoritet. Alla de viktiga frågorna fick man förhandla om.

Politiken skulle locka med sig vanligt folk som tvingas tänka efter. Demokrati är kompromisser.

14 augusti

Ung vänster ska störa SD-möten. Det slår tillbaka på oss alla som är demokratiska socialister. Kan inte SD få skämma ut sig själva för egen hand?

Ogräs och död fisk av Gunnar Stensson

Gräsmattorna på gårdarna i Klostergården gulnade i hettan. Snart syntes inte ett levande strå. Men efter många brännheta dagar hände något. Gröna öar började framträda i den gula öknen. De bredde ut sig. Somliga öar växte ihop. Det var maskrosbuketter, groblad med höga bruna ax, nässlor, blommande lila kardborrar och så småningom gula fibblor, purpurfärgade miniatyrvallmor, gula käringtänder och vita stånd av röllikor. Ogräs.

Den gula ytan av dött gräs underströk ogräsets livskraft. Gräsmattan började likna en lagårdsbacke, bara de ångande komockorna saknades.

Ogräs är mångfald och roligare än klippta gräsmattor. Groblad läker småsår. Röllikor kan kokas och brygden användas mot diarré och utslag och för att framkalla abort.

Så kom regnet. Allt grått tvättades bort. Efter ett par dagar var gräset åter grönt. Men ogrästuvorna stack fortfarande ut. På somliga ställen lyste röllikorna vita som snö.

De grunda, varma dammarna vid Höje å var fyllda av stinkande grön gröt. Döda fiskar flöt upp. När regnet kom forsade vattnet från alla Lunds dagvattenbrunnar ned i dammarna och vattenståndet i ån höjdes en meter. Vägen genom hästhagen hamnade under vatten.

Två månaders damm och föroreningar från trafik, hus, trädgårdar, gator och vägar sköljdes ner. Ett par dagar var åvattnet alldeles grumligt men allt spolades snabbt ut i en svart plym utanför Lomma hamn. I dammarnas stannade föroreningar längre och fler fiskar dog. Skadligast är de partiklar som utgörs av däckslitage. Men även vattnet i dammarna byttes så småningom ut och fiskbeståndet återhämtar sig snabbt.

Tvåstatslösningen vägen till fred i Palestina av Gunnar Olofsson

Det finns en särskild sorts pessimism som brett ut sig angående möjligheten till en rättvis lösning av konflikten i Israel/Palestina. I korthet går den här synen ut på att den israeliska ockupationen av Palestina nu gått ”för långt”, att det är ”kört” för en tvåstatslösning och att enda möjligheten är att kräva lika rättigheter för israeler och palestinier i en enda gemensam demokratisk stat. Jag menar att den här uppfattningen är felaktig.

Tvåstatslösningen är det enda alternativ som har verkligt internationellt och lokalt stöd. Samtliga relevanta FN-resolutioner utgår från detta, och en bred majoritet av världens stater, inklusive Sverige, har erkänt ett Palestina inom 1967 års gränser med östra Jerusalem som huvudstad.

Palestina har genom FN tillgång till en rad FN-organ, inte minst UNESCO för att bevara sitt kulturarv, och har via Internationella Brottmålsdomstolen fått ett ärende om Israels ockupation öppnat. Som nybliven medlem i Interpol har man nu också möjlighet att efterlysa israeliska krigsförbrytare. Alla dessa politiska framgångar skulle omintetgöras om man nu övergav kravet på en tvåstatslösning till förmån för en demokratisk enstatslösning – ett alternativ som över huvudtaget inte finns på dagordningen, vare sig i de palestinska eller israeliska opinionerna eller i accepterade resolutioner och överenskommelser.

Om man ett ögonblick placerar sig på det ockuperade Västbanken, någon mil från staden Ramallah, går det att få syn på Rawabi, en ny palestinsk stad under uppförande - till förväxling lik en israelisk bosättning. Rawabi är, liksom bosättningarna, modernt planerad med funktionell arkitektur och utvecklat hållbarhetstänkande. Bosättningarna är som helhet utmärkt projekt vad gäller bostäder, grönområden, skolor, vägar och annan infrastruktur - och behöver knappast rivas, utan kan tas över av staten Palestina.

Problemet är de som bor där, olagliga israeliska ockupanter, som måste flytta hem till Israel för att ge plats åt människor – muslimer, kristna, judar - som på normal laglig väg kan befolka området och bidra till en utveckling och modernisering av det palestinska samhället. Palestina behöver mer än getfarmare och olivlundar, behöver fler moderna bostadsområden, högteknologisk industri, uppgraderad service, turism. Det här är inget omöjligt projekt den dagen det internationella samfundet bestämt sig för att genomföra det.

På sikt är nog en demokratisk enstatslösning i Israel/Palestina en möjlighet men idag riskerar den att bli en rasistisk israelisk apartheidstat värre än det vi sett hittills. Vägen till demokrati går via tvåstatslösningen, det är palestinernas enda officiella representants, PLO, uppfattning, och det är nog det vi som vill bidra till en rättvis fred bör hålla oss till. Ju förr vi får våra politiker att inse, och på allvar börja arbeta för, detta - och inte tillåta USA-presidenten Trump att sabotera alltihop - desto snabbare når vi målet där israeler och palestinier kan leva sida vid sida med varandra i fred.

Snurra min jord av Gunnar Stensson

Snurra min jord
Låt mig följa med dig
Jag är lika värnlös som du
Snurra min jord
Du får inte ge dig.
Så sjöng Ulla Sjöblom i Lars Forssells visa 1960.

Miljön - naturen och allt som människan har skapat - utgör sedan länge vår livsnödvändigaste omsorg. Miljöproblemen i vid bemärkelse har blivit ett ständigt aktuellt politikområde. Så har det varit länge. Det räcker att påminna om Brundtlandrapporten som kom 1972 och all den aktivitet som den inledde.

Miljöpolitiken har haft framgångar. Vi har lärt oss mycket och reparerat många misstag. Vi stoppade DDT – och den tysta våren fylldes åter med fågelsång. Vi stoppade Barsebäck – och har sluppit nya Tjernobyl som förgiftade renbeten och blåbär i norra Sverige. Peak Oil blev inte det ekonomiska sammanbrott som befarades trots att den bekräftade att den fossila energins ändlighet - även om vi fick en finanskrasch 2008. Ändliga naturtillgångar har många fall visat sig kunna ersättas. Vi har förstått allt fler naturliga system som sambandet mellan bin, pollinering och fruktbarhet.

Klimatkrisen har helt andra dimensioner. Den är en kris i själva jordsystemet, Earth system, den ömtåliga balans mellan naturkrafter som vidmakthåller jorden så som vi känt den under hela mänsklighetens historia. Jordsystemet är något helt annat än de i tid och rum begränsade problem som vi hittills i viss mån kunnat hantera – visserligen efter att de vid flera tillfällen drabbat stora människogrupper och lett till utrotning av en mängd djurarter.

Krisen i jordsystemet berör alla människor och allt liv, nu och för all framtid.

Kunskapen har länge funnits i vetenskapliga kretsar och är faktiskt också vida spridd. På ett ytligt plan är alla medvetna om vad som håller på att ske. Internationella avtal har slutits – samtidigt som uppgivenheten varit stor. Vi minns de sovande besvikna politikerna när Köpenhamnsavtalet kraschade. Parisavtalet har redan brutits av USA. Fossila växthusgaser fortsätter att strömma ur kapitalisternas privatiserade natur, i Amerika som i Ryssland och Indien.

Vi vet men förstår inte. Krisen är oförenlig med hela vår världsbild. Självklart förnekar många det outhärdliga. Andra förtränger det.

Den långa heta sommaren och de brinnande skogarna har aktualiserat klimatkrisen i Sverige. Hetta och torka har förött skördarna i Skåne, Europa och Amerika. Partierna försöker – brådstörtat och ogenomtänkt - utnyttja människornas oro. Men oron kan lätt förträngas och med den partiernas intresse. För att det ska ske behövs kanske bara ett par regniga veckor före valet.

Så sent som förra veckan rapporterade en internationell expertgrupp vari professor Johan Rockström ingår att redan två graders högre medeltemperatur – Parisavtalets mål som inte kommer att uppnås - sannolikt innebär att avgörande tröskelvärden – tipping points - överskrids och balansen i jordsystemet rubbas utan att det längre är möjligt att påverka förloppet.

Inlandsisen vid polerna och på bergens glaciärer smälter. Metangas från smältande permafrostområden i Sibirien och Kanada ökar koldioxidhalten i atmosfären och höjer temperaturen. Stora tätbefolkade landområden förvandlas till obeboeliga öknar. Havsvattnet värms upp och utvidgas och översvämmar kusterna. Människorna tvingas massutvandra från de katastrofdrabbade världsdelen.

De villkor som gällt för liv och människor på jorden sedan istiden förändras.

Resa på ryska vatten av Ulf N

På kulturhistorisk båtresa från Moskva till St Petersburg. Vi färdas på Volga, på sjöar och på stora vattenreservoarer där sovjetmakten på sin tid dränkte ett stort antal byar och några städer för att bygga kraftverk. Fartyget har färdats över Rybinskreservoaren som har en yta på 4550 kvadratkilometer. Ekologiska och mänskliga katastrofer följde i spåren. Men produktivkrafternas tillväxt var överordnat allt annat.

Idag gjorde vi strandhugg i byn Goritsy som ligger vid floden Sheksna. Byn har 600 invånare.

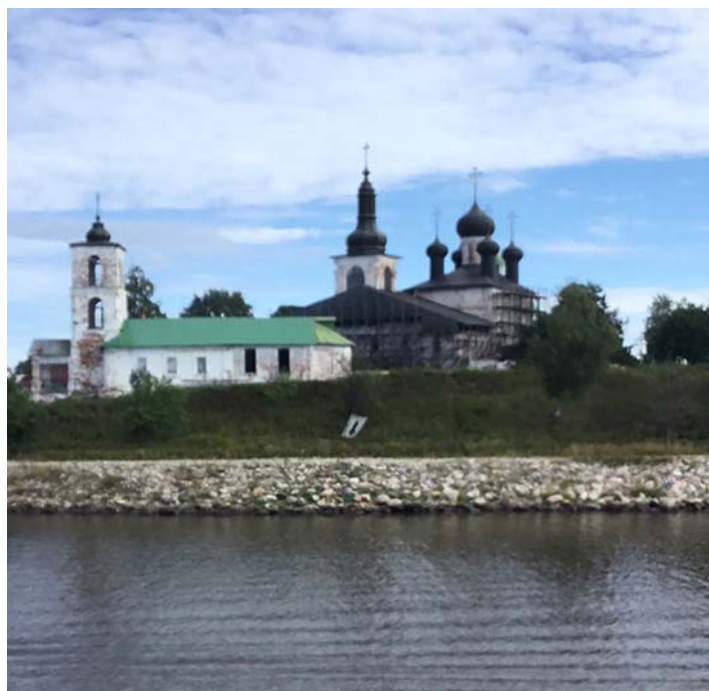

Bild-1

Resterna av byns gamla kyrka finns kvar vid floden (bild 1). En nyare kyrka finns strax bakom. Resten av den ursprungliga byn är dränkta av floden, sedan floden breddades under sovjettiden. Alla byns hus togs av floden. Den nyare byn en bit upp på land har bland annat skola för klasserna 1 - 11.

Bild-2

Där finns också ett kulturhus (bild 2) med möteslokaler, ett litet museum och bibliotek.

Bild-3

Två livsmedelsbutiker finns - ingen externhandeln här inte! Ingen onödig reklam och inga trista ”gatupratare” utanför på gatan, vilket framgår av bild 3 som visar en av butikerna.

Bild-4

Bild-5

Byn har också ett nytt och funktionshinderanpassat postkontor som är öppet hela veckans vardagar. (bild 4 och 5). I Sverige finns nu postkontor i livsmedelsbutiker. I Goritsy är det nästan tvärtom. Här säljer postkontoret tidningar, konserver och hygienartiklar.

Bild-6

Byn saknar bankkontor, men en familj har själv etablerat ett sovjetiskt bankkontor i sitt utedass. (bild 6).

Foto: Bild 2-6 BB; Bild 1 UN.